

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת בְּהַר – צַעַר הַזְּוִלַת

"וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ וְיִרְאֶתֶּנּוּ מֵאֲלֹקֶיךָ כִּי אֲנִי ה' אֱלֹקֵיכֶם" (ויקרא כ"ה, י"ז)

במסכת כלה (ב' כתוב: "רבי נהוראי אמר: כל המבייש פני חברו סוף הוא מתבייש. ולא עוד אלא שמלאכי חבלה דוחפים אותו וטורדין אותו מן העולם ומראים קלונו לכל באי עולם".

הגה"צ רבי בנימין רבינוביץ זצ"ל [חבר בד"ץ של העדה החרדית בירושלים עיה"ק ת"ן] הקפיד מאוד בליל הסדר על אכילת מצה של אפיקומן קודם חצות כדעת הסוברים שמצוותה רק עד חצות.

שנה אחת אמירת ההגדה התארכה יותר מבכל שנה. הם נטלו ידיים לאכילת כזית מצה ראשונה כעשרים דקות לפני חצות הלילה.

שניים מיוצא חלציו שידעו על חומרתו מיהרו למטבח להגיש את צרכי הסעודה בחיפזון כדי שיוכלו להספיק לאכול אפיקומן לפני חצות.

כשהרב הבחין בהם הורה להם לחזור מיד למקומותיהם ואמר שיש לחשוש שמא הרבנית תבוא לידי צער כשתראה שאוכלים בחיפזון את מאכלי יו"ט שהכינה ובישלה ביגיעה ובעמל.

דבר פשוט הוא שכל החומרות שנוהגים בליל הסדר אינן שוות מאומה כנגד אנחה אחת של יודי.

בפרשה שלנו כתוב: "אל תונו איש את אחיו" (ויקרא כ"ה, י"ד). בהמשך מופיע הפסוק: "ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלקיך כי אני ה' אלקיכם" (ויקרא כ"ה, י"ז).

רש"י הקדוש מסביר את ההבדל בין הפסוקים- בפעם הראשונה מדובר בהונאת ממון, אולם בפעם השניה מדובר בהונאת דברים.

ספר החינוך (מצווה שלח) כתב על מהות המצווה: "שלא להונות אחד מישראל בדברים, כלומר שלא נאמר לישראל דברים שיכאיבוהו ויצערוהו ואין בו כוח להעזר מהם. מצווה זו נוהגת בכל מקום ובכל זמן, בזכרים ונקבות. אפילו בקטנים ראוי להיזהר שלא להכאיב להם בדברים יותר מדאי חוץ ממה שצריכין הרבה כדי שיקחו מוסר, ואפילו בבני ובנותיו בני ביתו של אדם".

בגמרא (ב"מ נ"ח ע"ב) כתוב: "כיצד? אם היה בעל תשובה לא יאמר לו זכור מעשיך הראשונים".

כמה אזהרות וכמה זירוזים יש בחז"ל על עניין זה שלא להכאיב לבריות בשום דבר ולא לביישם. כל אחד צריך להיזהר ככל יכולתו, כי ה' יודע כל פסיעותיו וכל רמיזותיו. "הַאֲדָם יִרְאֶה לְעֵינָיו וְה' יִרְאֶה לְלִבָּב" (שמואל א' טז, ז).

בגמרא (ב"מ נ"ט) כתוב שקשה אונאה לפני הקב"ה ולכן ממחר להיפרע מהאדם. כל העונשים באים ע"י שליחים וכן מלאכים שממונים להעניש, אבל אדם שמצער את חברו ומקניטו בדברים- הקב"ה בעצמו נפרע ממנו.

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל הענינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן גינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת גינה אנאל חביבה בת שולמית לאה בת תמר מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה דרור בן סופיה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזירי בן פרחא- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בת שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגנטו רונית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות מברשת ציון

צאת לכת

יום	כניסת לכת	צאת לכת	יבין תם
י"ט	18: 59	20: 12	21: 07
כ"א	19: 18	20: 11	21: 04
מ"ב	19: 21	20: 14	21: 08
כ"ג	19: 18	20: 11	21: 04

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס ולידל אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים – חלק ז'

מה הדין כאשר הישראל והגוי הניחו סיר עם מאכל על האש?

שאלה: **?**

תשובה: **!**

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

כאשר הישראל והגוי הניחו יחד סיר עם מאכל על גבי האש התבשיל מותר גם לדעת מרן השולחן ערוך אפילו אם הגוי היה יכול להניח לבד. **מקורות:** שו"ת דברי דוד ח"א (יו"ד סימן ח) על פי דברי מרן השו"ע (יו"ד סימן קכה ס"ג) לעניין יין נסך שאם כח ישראל וגוי מעורבים יחד, כגון ששניהם עירו ביחד - מותר בדיעבד, אפילו אם הגוי היה יכול לבדו להעלות בלא סיוע ישראל. עיין שו"ת שבט הקהתי ח"ד (סימן קצז) אודות מפעלים גדולים שנותנים את המאכל אל תוך עגלות גדולות וכבודות והפועלים דוחפים את העגלות אל התנור שמועיל שהמשגיח ידחוף יחד עם הגוי. כ"כ הרב להורות נתן בספר נועם הלכה (סימן יט ס"ד), באופן ששניהם מניחים יחד את הקדרה שפיר דמי גם לדעת השו"ע. ראה עוד בקובץ בית הלל (אלול תשס"ט עמוד נט) מה שכתב בזה ידידי הרב אליהו בוחבוט שליט"א.

כאשר הישראל הניח סיר על האש וקודם שהתבשל התבשיל שליש בישולו הסירו מן האש ובא הגוי והחזיר את התבשיל על האש וגמר בישולו, התבשיל אסור באכילה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן ק"ג ס"ח).

כאשר ישראל בישל את המאכל שליש בישול וסילק את הסיר מעל האש ובא הגוי והחזיר על האש וגמר בישולו, לכתחילה התבשיל מותר באכילה. **מקורות:** שו"ע שם. כן אנחנו מורים במסעדות מהדרין שהמשגיח עושה את שליש בישול הראשון ולאחר מכן מכניס למקרר וכאשר יש ביקוש הגוי יכול להוציא ולהמשיך את הבישול כל צרכו.

כאשר הישראל הניח את הסיר עם התבשיל במקום שיכול להתבשל גם אם הגוי מזיז את הסיר ממקום למקום בתוך התנור המאכל מותר כל עוד שהגוי לא הוציא את הסיר עם התבשיל מחוץ לתנור.

כאשר הגוי בישל והתבשיל הגיע לשליש בישול וסילקו מעל האש ולאחר מכן הישראל החזיר את התבשיל וגמר את הבישול, המאכל נאסר באכילה אלא אם כן מדובר בערב שבת או שיש הפסד מרובה. **מקורות:** שו"ע (שם ס"ט). ע"ע בספר הליכות עולם ח"ו (עמוד נו, עב) בגדר הפסד מרובה. לדעת הרמ"א המאכל מותר.

כאשר הישראל הניח תבשיל על גבי שלהבת אש נמוכה או על גבי גוף חימום בחום נמוך וזמן בישולו ארוך והגוי בא והגביה את האש וקיצר את זמן הבישול, התבשיל מותר. **מקורות:** שו"ע (שם ס"ו).

אבל אם ללא הסיוע של הגוי המאכל לא היה מתבשל שליש בישולו, המאכל נאסר. **מקורות:** שו"ע (שם ס"ז).

מְצוֹת חֶסֶד וּשְׂכָרָה

להלן סיפור המעובד מתוך 'השגחה פרטית'. יש בו כדי ללמדנו כי ממצוות חסד לא מפסידים לעולם. יהודי מביתר סיפר: שבוע לפני פסח החלטתי לצאת לקרסטיר ולעשות שם את השבת ליד ציונו של הצדיק רבי ישעיה שטיינר זיע"א. לפרנסתי אני עוסק בהתקנת מזגנים. ראיתי צורך לפנות את הראש ואת המוח לכן רציתי לנוח מעט לפני החג ולהחליף אווירה לקראת ירידתם של תללי אורה בליל הסדר.

סמוך לזמן הטיסה סוכן הנסיעות התקשר אלי וביקש ממני טובה: "יש כאן זוג שמגיע לקרסטיר. תכננתי בשבילם הסעה עד לציון אבל בסוף ההסעה הזאת בוטלה. יש לך רכב. האם תוכל בבקשה לקחת את בני הזוג איתך לקרסטיר?". היה לי קשה לענות בחיוב. הרי יצאתי במטרה מוצהרת של נופש וניקוי מוח. הדרכים באירופה שקטות, חדגוניות, עשויות כבישים ארוכים ונוף שחוזר על עצמו במין מונוטוניות מרגיעה.

היתה לי גם תוכנית לערוך ברכב כמה שיחות טלפון שלא רציתי שאחרים ישמעו אותם, אבל לבסוף התגברתי. אם אני רוצה לקבל את ההשפעה של הצדיק, לא די לי לנסוע אליו אלא מה טוב לדבוק בדרכיו. הצדיק הרי מסר את נפשו בשביל יהודים אחרים. הוא נתן את כל כולו כדי להיטיב לאחיו בני ישראל בקדושה ובטהרה. מה מבקשים ממני, קצת מסירות? קצת ויתור על הנוחות הפרטית? הרי ממילא אני נוסע, שום נזק לא יקרה לי מהסעת יהודים יקרים לציון הצדיק. הסכמתי.

הסוכן נשם לרווחה ונתן להם את מספר הטלפון שלי. הם התקשרו אלי, הודי לי וקבענו את מקום המפגש שבו אאסוף אותם. השניים הצטרפו אליי משדה התעופה. הדרך עברה בשקט. בני הזוג אמרו תהילים לכל אורך הנסיעה. רק לקראת סיום הנסיעה דיברתי קצת עם האישה. הוא סיפר לי שהוא קבלן במקצועו. עתה הוא עומד בשלב שלפני אכלוס עשרות דירות שבהן צריכים להתקין מזגנים. "זאת בדיוק העבודה שלי", אמרתי לו, "אני מתקין מזגנים! אני יכול לשלוח אליך פועלים ומתקינים של מזגנים באיכות הכי טובה". הוא התעניין בהצעתי לפרטי פרטים וכך סגרנו עסקה ממנה הרווחתי בסופו של דבר כמאתיים אלף ש"ח. חשבתי שאני עושה חסד. חשבתי שאני נותן מעצמי ומנוחיותי לאחר. למעשה היתה זו הכנה לשפע הגדול שהקב"ה רצה לשלוח לי. רק לחשוב אם הייתי חושב רק על עצמי ולא הייתי מסכים לצרף אותם לנסיעה.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחס ישי להתקשר 073-3718395

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב יעקב משה מרדכי סולובייצ'יק זצ"ל מציריך

הגאון הרב יעקב משה מרדכי סולובייצ'יק זצ"ל מציריך- נולד ב-א' תשרי ה'תרע"ה (1914) במינסק שבבלרוס. בצעירותו למד בישיבת 'תורת חסד' בבריסק. בהמשך עבר ללמוד בקמניץ. כדי להגיע לשם לאלץ ללכת ברגל מחמת חיי הדוחק של משפחתו. בשנת ה'תרצ"ח (1938) הרב קיבל זימון להתגייס לצבא הפולנית. הוא לא הצליח להשיג אשרת סטודנט. רבינו שוחח עם ידידו מרן ר' אהרן יהודה לייב שטיינמן והוא יעץ לו לעבור לשווייץ. לאחר שקיבל הזמנה לשמש כר"מ בישיבת 'עץ חיים' במונטרה השלטונות הסכימו לאשר לו את היציאה והוא נסע לשווייץ. עם פרוץ מלחמת העולם השנייה הרב נשאר בשווייץ, אולם משפחתו נשארה בבריסק והם נרצחו בשואה הי"ד. בימי המלחמה הרב נאסר למשך שנה במחנה הסגר שממשלת שווייץ הקימה לאזרחים ופליטים זרים. הוא נאסר יחד עם מרן הרב שטיינמן. במשך תקופה גם עבד במחנה עבודה.

אחרי המלחמה נסע לארץ וכנס ללמוד בישיבת לומז'ה בפתח תקווה. בארץ התקרב מאוד למרן החזן אי"ש וכן עמד בקשר הדוק עם דודו הרב מבריסק שהשתכן אז בירושלים. לאחר מכן חזר לשווייץ ושם התחתן. לאחר נישואיו הוקמה בלוגאנו ישיבה ורבינו עמד בראשה. הישיבה נועדה לבחורים וכללה לימודי קודש בלבד. לאחר מכן הישיבה עברה לעיר לוצרן. בשנת ה'תשכ"ב (1962) רבינו עבר לציריך. לאחר שהרב יצחק דב קופלמן מניו-יורק הגיע, רבינו פרש מלעמוד בראשות הישיבה. בציריך סירב לקבל תפקיד ציבורי רשמי אבל נהג למסור שיעורים קבועים. התפרסם כאחד ממנהיגי היהדות החרדית באירופה. זכה להערכתם של גדולי הדור, ביניהם מרן הסטייפלר זיע"א. נפטר ב-י"ט אייר ה'תשנ"ה (1995). חי כ-81 שנים. ציונו בהר-המנוחות בירושלים.

סבא (מצד אביו): הגאון ר' חיים מבריסק. **אביו:** הגאון ר' ישראל גרשון הי"ד. **אישתו:** מרת רבקה לבית נוימן מלוגאנו. **מרבתי:** ר' משה סוקולובסקי (מח"ס 'אמרי משה'), הרב ברוך בער ליבוביץ'. **ילדיו:** ארבעה ילדים ובת, ביניהם: ר' ישראל, ר' ברוך (ראש ישיבת תורת זאב שבשכונת רמת שלמה בירושלים וחתנו של הרב חיים סרנא). **חתנו:** ר' מרדכי יעקב ברייש (אב"ד קהילת אגודת אחים בציריך). **מספריו:** **יוהאיש משה- תולדות חייו.**

מגיד המישרים הרה"ג רבי מנחם שטיין שליט"א סיפר על רבינו: באחד הלילות קרוב לשעת חצות, רבינו ישב ולמד יחד עם בנו. לפתע נשמע בבית צלצול הטלפון. הרבנית ענתה. בצד השני היה יהודי שאשתו נמצאה באותם רגעים בבית-החולים כורעת ללדת ומקשה בלידתה. הרבנית ביקשה מבעלה לשוחח.

היהודי התנצל על השעה המאוחרת. הוא התחנן שהרב יתפלל לשלום הוולד שיצא בשלום לאוויר העולם. האיש סיפר שכרגע הוא ממתין בחוץ. הוא סיפר כי הרופא לפני מספר דקות יצא לעברו ואמר: "אנחנו מוטרדים מאוד לגורל התינוק כי לא שומעים את הדופק. נשתדל לעשות את המקסימום".

אותו יהודי היה נסער מאוד. האיש גם סיפר כי יש לו בן אחד שנולד לפני כעשר שנים. במשך כל אותן השנים הם ממתנינים, מצפים, מייחלים ומשתוקקים לזכות לילד נוסף. כעת הודיעו לו שחיי בנו בסכנה. הרב מיד סגר את הגמרא, פתח את ספר תהילים והתחיל לעקוב בדמעות. לפתע נשמע צלצול טלפון נוסף והרבנית הרימה. האיש סיפר כי הרופאים הודיעו לו כעת כי התינוק נולד ל"ע ללא רוח חיים ולא היה ניתן להצילו. הרבנית סיפרה זאת לבעלה.

בנו של רבינו שלמד עימו סיפר: "אבא לקח את הטלפון וצלצל במשך קרוב לשעתיים לכל בתי החולים בשווייץ כדי למצוא את אותו בית החולים בו שהה אותו היהודי. לבסוף כשהצליח לאתר את בית החולים. אבא הודיע כי בכוונתו לנסוע כעת לאותו בית החולים. הרבנית שאלה בתמיהה: "מה זה יעזור כעת אם תלך, הרי התינוק כבר נפטר ה' ירחם. השעה כבר שתיים אחר חצות. מדוע שלא תלך אליו מחר?".

הרב השיב: "אני מתאר לעצמי כי אדם שהמתין יותר מעשר שנים לבן נוסף וברגע אחד התקווה נגזזה, הרי ברגע זה הוא שבור ומרוסק ובוכה ללא הפוגה. אומנם אני לא יכול לשנות את רוע הגזירה ובטח שלא ניתן לנחם אותו כרגע. אבל לתת לו את ההרגשה שיש אדם נוסף שנושא עימו בעול, זאת אני יכול לעשות וזה הזמן".

רבינו הזמין מונית ויחד עם בנו הם מיהרו לנסוע לבית החולים. לאחר כמחצית השעה כבר היה רבינו והבן בפתח בית-החולים. בנו המשיך לספר: "ראיתי בעיניי כיצד חכם עדיף מנביא. הגענו לפרוזדור המחלקה שהיה ריק לגמרי. בסוף הפרוזדור נראתה דמות של אותו יהודי כשראשו מונח בין ברכיו".

"אבא התקרב אליו. לפתע האיש הרים את ראשו. כשראה את פני רבו הוא פרץ בבכי סוער. אני לא יכול לשכוח את המחזה הזה כל חיי. היהודי הניח ראשו על כתפו של אבא למשך כחצי שעה ושניהם בכו יחד ללא מילה אחת. לאחר כחצי שנה פגשתי את אותו יהודי. כשהוא ראה אותי הוא אמר:

"אתה זוכר את הלילה ההוא בבית החולים? דע לך שאבא שלך הציל אותי מהתמוטטות. הייתי על סף איבוד שפיות! אחרי כל כך הרבה שנים, שחיכינו לילד נוסף. שני הטלפונים הציבוריים במחלקה צלצלו ללא הרף. היו אלו ההורים שלי וההורים של אשתי. הם ידעו שאנחנו נמצאים בבית-החולים וביקשו לשמוע את הבשורה הטובה.

בנוסף הם לאחר שחיו כל כך הרבה זמן לנכד נוסף כבר דאגו לקנות מבעוד מועד עבור הרך הנולד את כל הנדרש. פחדתי לענות לטלפון. מה אומר להם? הייתי חסר אונים, הייתי על סף קריסה נפשית! ואז הופיע אביך הגדול, בדיוק ברגע הנכון. הנחתי את ראשי על כתפו התומכת ופרקתי את כל המועקה יחד עמו". (מעובד מתוך 'והאיש משה')

כחו של מעשה

הרב הביט בעיני הרופאים והצוות הרפואי. כשראה כי הייאוש ניבט מעיניהם, החקלאי ביקש מראשי 'קרן השביעית' להיכנס אל גדולי הדור שכן שערי תפילה לא ננעלו לעולם. הוא ידע כי לצדיקים יש בכוחם לשדד את כל מערכות הטבע.

בין הצדיקים שהחקלאי ביקש להגיע היה מרן הגאון הרב חיים קניבסקי זצ"ל. הוא ביקש שיעתירו בתפילה על בנו. הברכה של הצדיק לא איחרה לבוא: "ראויה היא השמיטה שתגן בעד יגל".

לפליאת כל הרופאים הנס הגדול אכן אירע. הבן יגל שוחרר לביתו לאחר מספר שבועות. בעוד כל החברים והשכנים פורצים במחולות שמחה. הבן הצביע על מטעי השזיפים שבפאתי המושב:

"הרי הכל בזכות השזיפים והכרמים של אבא הנמצאים שם. על המורדות המערביים הסמוכים למושב והופקרו לחלוטין בשנת השמיטה", הבן אמר.

בנוסף הוסיף בהתרגשות עזה: "אבא לא הפקיר הפעם את המצווה. בזכות זה, השם יתברך לעד ולעולמי עולמים לא הפקיר אותי והציל אותי מהמצב שבו הייתי נתון".

ידוע ומפורסם שמרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל טבע את המושג 'ברכה שמקבלים משומרי שמיטה'. מרן הסביר שמי שמתברך משמיים בברכת "וְצִיְתִי אֶת בְּרַכְתִּי" (ויקרא כ"ה, כ"א) יכול ומורשה להעביר את הברכה גם לאחרים...

להלן נראה המחשה לכוחה של ברכה זו: בחודש סיון ה'תשע"ה, בעיצומה של שנת השמיטה, כיתות ד' של ביה"ס 'משכנות תמר' באחוזת ברכפלד יצאו לטיול. הם ביקרו אצל חקלאי שומר שמיטה בשם דורון טוויג שגר במושב עזריה.

חקלאי זה התמסר לשנת השמיטה בצורה לא רגילה. המורות שהיו בסיוור ניגשו לאשת החקלאי וביקשו שתתפלל ותברך שתי מורות בצוות בית הספר אשר לכל אחת מהן יש רק ילד אחד (אצל מורה אחת, הילד היחיד הגיע כבר לגיל 15 ואילו אצל השניה הוא היה בן 5).

הן תיארו בפניה את הקושי והצער של המורות. האישה הבטיחה שתתפלל וקיימה את דבריה. תשעה חודשים לאחר מכן בערב שב"ק פרשת 'ויקהל-שקלים', שתי המורות זכו להכניס את בניהן שנולדו להן בבריתו של אברהם אבינו!

היה זה סוג של נס גלוי- שתי המורות זכו ללדת באותו יום לאחר שאשת החקלאי בירכה אותן, כאילו משמיים אומרים: "ראו כמה חביבים שומרי שמיטה". היתה זו עוד ברכה של חקלאי שהתקיימה.

התורה הקדושה בתחילת הפרשה מצווה על השמיטה. בעבר, ניסיון זה היה נחלת הכלל מאחר ורוב עם ישראל היו עובדי כפיים. כיום הניסיון מתבטא אצל החקלאים בלבד.

זה ממש לא פשוט להשבית את האדמה למשך שנה שלימה, ביחוד כאשר כל שאר האנשים לא צריכים לעמוד בניסיון זה מכיוון שהם עובדים במקצועות חופשיים.

בנוסף לחקלאים יש פתרונות עוקפים, כגון: מכירת האדמה לגוי בשביעית. במציאות מעין זו הפירות הגדלים בשדות המכורים לגוי אינם קדושים בקדושת שביעית. (היתר מכירה). אולם כאשר אדם מצליח ועומד בניסיון, יזכה לראות ניסים מעבר לגדר הטבע.

להלן סיפור המעובד מתוך 'מצוות בשמחה', דברים הנאמרים על ידי הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א (הרב של שכונת רמת אלחנן בבני-ברק) ונערכים על ידי הרב משה מיכאל צורן הי"ו. הגאון הרב זילברשטיין סיפר: בשנת השמיטה ה'תשע"ה נתקלנו בסיפור שהתרחש לשומר שמיטה ממושב דלתון בגליל העליון.

הסיפור מחמם-הלב התרחש בבית משפחת לגטיבי. הסיפור לא מתמקד רק בהתרגשות המשפחתית עם שובו לביתו של הבן שהוגדר 'הפצוע הקשה ביותר באינתיפאדה' אלא גם למסירות נפש שקדמה לזה...

בעוד שב'קרן השביעית' מגדירים את מה שקרה כפירות שביעית... דהיינו, שהנס הגלוי שאירע למשפחה הנכבדה ממייסדות המושב התרחש בזכות שמירת השמיטה, הרי שהחקלאי הוותיק עצמו מבקש להצטנע. "אני לא ראוי שיעשו לי ניסים כל-כך גדולים", סיפר, "רפואתו של בני הגיעה בזכות התפילות הרבות שנישאו עליו בכל רחבי תבל".

הכל התחיל בהחלטה על שמירת השמיטה של האב, משה, בנו של רב-המושב זצ"ל כאשר הוא החליט להפקיר את פירותיו לחלוטין ולא להעבירם אפילו לאוצר בית דין.

מה שהביא בעונת הקיץ המוני יהודים למטעיו שיצאו משם כשהם עמוסים בסלי שזיפים, אגסים, נקטרינות ואפרסקים ואם לא די בכך, הרי שאוטובוסים מלאים בילדי תלמודי תורה הגיעו גם הם למטעים כדי לראות מקרוב כיצד שומרים שמיטה. עם תחילת השנה השמינית כשביקש להתחיל בעבודת הקרקע הוא ומשפחתו נתקלו בטרגדיה נוראה.

הבן יגל בשעה שהיה מוצב בשמירה במערת המכפלה בפרשת 'חיי שרה' נפגע אנוש ל"ע מירי של צלף ערבי בחברון.

כבר בשלבים הראשונים הרופאים הביעו את דעתם ואמרו כי לצערם אין כל סיכוי בעולם שהוא יצא בשלום מהפגיעה ויבריא כיוון שהפגיעה היתה אנושה.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
פואד אברהם בן רגינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
יצחק יצחק בן רחל ז"ל	זרבה בת שושנה רייזל ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	קסאנש בת דגיטו ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה
אביגדור בן ג'ולי ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל	שרה בת נרקיס ע"ה
רחל רפאת בת השמת ע"ה	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
פיבי מלכה בת מזל ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל
נעמי בת כתום ע"ה	אילנה (מתרזה) בת שרה ע"ה	עפאת בת השמת ע"ה
משה בן רוזה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל	חיים חמוטל בן רינה ז"ל
סעדה בת בסה ע"ה	שפרה בת פסיה ע"ה	ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	רחמים בן רחל ז"ל	ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן פנינה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	מישא אסתר בת זררה ע"ה	מסעוד בן יקוט ז"ל	רחמה בת מסעודה ע"ה
סעידה בת תופחה ע"ה			